

Knihy (hlavně) o psech

Milí ransomáci,

kdo z vás má domácího mazlíčka? Nebo i víc? Dnes napíšu o nich. A Čáryfuk laskavě doplní fotografie.

A zaměřím se spíš jen na psy a knihy o nich. Citovat AR bych mohla třeba u Vilíka¹.

Ale copak se to děje? Motor najednou docela změnil písničku a člun zatácel po řece k té plachtinici. Volné cípy bílé krycí plachty se najednou pohnuly, objevil se tlustý mopslík a se štěkáním pobíhal sem a tam po úzké postranní palubě.

„To je přece Vilík!“ zvolala Dorotka.

„Nazdar Vilíku!“ zdravil ho Dick.

Klub lysek, kapitola II, Zklamání, (překlad Zora Wolfová)

Nebo v Trosečnicích z Vlaštovky – vteřinově. Takový úprk dělával kdysi náš jezevčík Andy, když se v dálce objevil, byť hravý, vlčák. Žízlivá čára za pronikavého jaketu opačným směrem. On před mnoha lety chodíval ještě bez vodítka i na sídlišti.

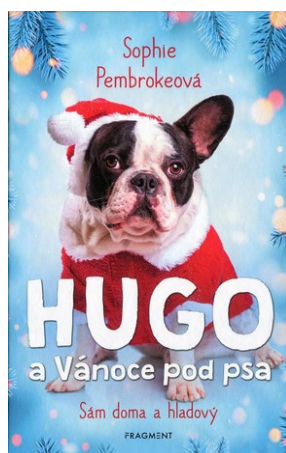
Žádný z těchto psů si stanů ani nevšiml, prolétli rovnou tábořem, řítily se dolů údolím Vlaštovky a seskákali na jeho dolním konci z vodopádu. Jenom ti, kteří dobíhali poslední, se zastavili a rozhlíželi se a vůbec se zdálo, že neberou závody moc vážně.

Trosečníci z Vlaštovky, kapitola XVI, A potom a ještě potom a ještě potom (překlad Zora Wolfová)

No a my, členové KČAR, jsme před pár týdny dostali od jedné z nás upoutávku na knihu **Hugo a Vánoce pod psa od Sophie Pembrokeové**. Mám ji před sebou až teď. Jednak jsem letos vánoce neměla a vyhýbala se sebemenší zmínce, náznakem, jednak knihu v Liberci dali do dětského 9-12 let a to otvírá až v 10 a to já už většinou musím mít vybráno a pádit na sraz u auta v 10:30.

2020

2022

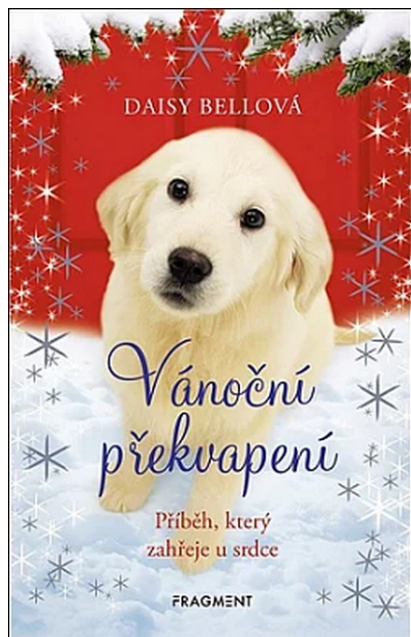

autorka

Jestli i vám se to zařazení nezdá, tak mně také moc ne, nicméně v knize je doporučeno od 11 let. A nepodceňujme malé a mladé čtenáře. Kniha vyšla 2020, myslím, že jsem ji tehdy přečetla. Je moc dobře napsaná, střídající se vyprávěči ji řadí i k dětem i k dospělým. Ale dítě se vcítí do světa dospělých víc, než si myslíme, i do zákulisí, ne vždy spokojeného a šťastného. Vždyť jsme to kdysi měli také tak.

¹ K překladatelským záhadám patří, proč Jaromír Hořejš ve svém překladu pro nakladatelství Hokr udělal z mopse špice, ještě k tomu strakatého! A přejmenoval jej na Robina

No ale kdybychom opravdu chtěli „dětskou“ literaturu podle věku, tak třeba před pár měsíci (2025, ovšem už 3.vydání) vyšla kniha pro malé čtenáře od autorky **Daisy Bellové – Vánoční překvapení**. V hlavní roli a současně v ich-formě zlatý retrívr. Jménem – no, Méd'a... Proč, zjistíte při čtení.

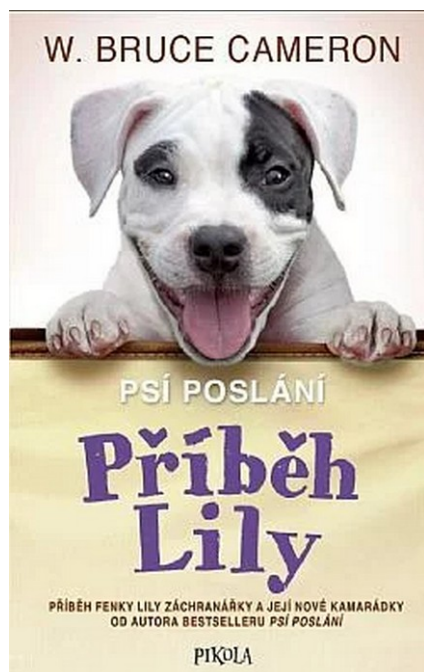

2018; 2020

2025

Nebo jiný osvědčený autor, který píše o různých psích rasách pro malé čtenáře od 8 let. Třeba z roku 2024 v edici Pikola o Lili, malém pitbullovi, jak je na obálce. Čili o pitbulce, která se musí ke všemu probjovávat nejen nejdřív mnoha bratry.

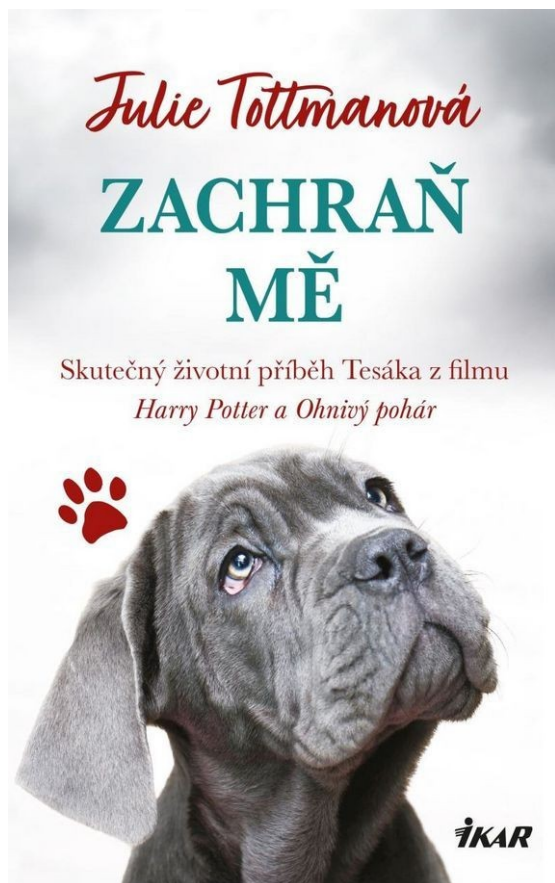

W. Bruce Cameron – Psí poslání, Příběh Lily. Euromedia, 2024 .

Já vám chci doporučit 2 knihy, co jsem v prosinci přečetla.

Na širokém parapetu Jablonecké knihovny na mne zíral z obálky prosebnýma očima pes s faldy kůže na mordě. Já váhala, ale oči fakt prosily. Tak vezmu, číst nemusím, pokud smutné moc.

A Harryho Pottera jsem četla hned všechny díly, po pár kapitolách 1.dílu díky studentům s kontakty už jen anglicky. Ale to je jiná záležitost.

Tottman, Julie – Zachraň mě: Skutečný životní příběh Tesáka z filmu Harry Potter a Ohnivý pohár, Ikar 2022 .

Je to vyprávění sympatické ženy, která miluje zvířata, stará se o ně a spolupracuje s filmaři a vyučuje různá zvířata k rolím. U potterovek třeba trochu nadhodí, jak jsou sovy línější a hloupější, ale naučí se. Ovšem když píše o Ronově děsu – pavoucích, nechápu, jak mohou lidé naučit i pavouky tu roli, co od nich potřebují!

Chovatelé a školitelé zvířat, ti dobří, dbají i na pohodlí a zdraví svých svěřenců. Takže je nepřepínají. A kniha má dva začátky. Jeden bohužel častý – jak vánoční čtyřnohý dárek, s láskou uvítaný, rychle roste.

A pes, který hrával často a bezvadně, zestárnul.

Je to hned na začátku, takže neprozrazuju skoro nic. Kniha je o Tesákovi, o celém životě, osobním i filmovém, možná některé věci o překlenovacích měsících jsou až moc podrobné a opakují se, nicméně i jeho začleňování bylo dlouhodobé a pomalé a opakované situace. A dozvíte se o filmování se zvířaty, něco málo ze zákulisí potterovek a hodně o lásce a úctě ke zvířatům. A dobrých lidech.

Úplně jiná je další kniha, ale dobrých lidí je tam také hodně, úplně nejvíc je péče o zvířata a jejich ošetřování, zachraňování a někdy aspoň bezbolestné usnutí, když stáří, nemoci, úraz už nedovolí víc.

Attas, Amy – Zvířata ve městě: Příhody veterinářky z Manhattanu, Euromedia Group 2025 .

Jako mnoho podobných knih (jen houšť!) začíná autorka od svého dětství. Lásky ke zvířatům ji dovede k jediné možné volbě – studiu veterininy. I ona zmiňuje Jamese Herriota. Dovolte malou odbočku: můj strýc byl veterinář, mj. onemocněl brucelózou, jako malou mne někdy brával do

terénu jako Herriot své děti. Nedožil se Herriotových knih, ale vdovu vzali mezi sebe do práce jeho kolegové a přes ni a s ní jsme četli všechny díly a smáli se i dojívali. Dr. Amy píše o náročnosti studia, praxi na škole i hledání práce po ní, o práci v kolektivu velkých klinik i pak otevření vlastní ordinace.

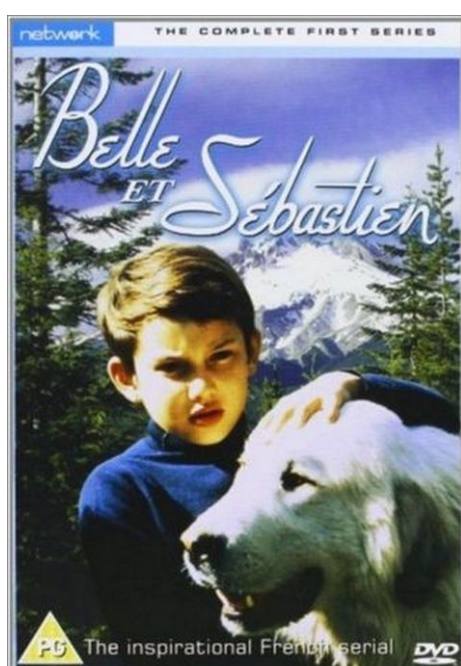
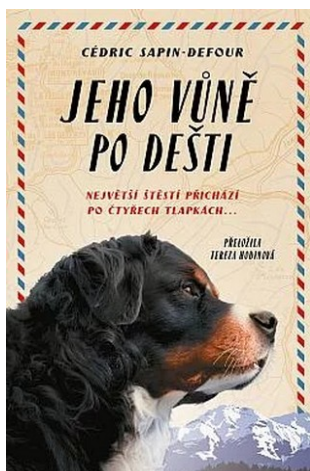
A jak je v názvu uvedeno, jde o velké město. A tam navštěvuje pejskaře a chovatele v bytech, podivných příbytcích, velkolepých apartmánech, potkává mnoho známých a slavných lidí, ne vždy těch nej v životě, navíc i zvířecím. Ale kromě bohatších zmínek na konci knihy jde vždy hlavně o zvířata, hlavně psy a kočky. Jejich zdraví, jejich obhajobu. Někdy můžete mít dojem, že píše až moc „já“, jenže je za tím snaha naopak sebe potlačit co do posuzování a odsuzování majitelů, jde o zvířata. Je empatická, taktní, pění jen v duchu. A něco prozradí o svém manželství. Kdy ji manžel od začátku podporoval a od začátku také sdílel její celoživotní vášeň pro „mopslíky“.

Tak příjemné čtení, já jdu venčit Tobyho, jezevčíka na vysokých nohách, co má cca 9 nebo 10 let (jeho začátky někde byly smutné a na víc místech neurčitou dobu, minimálně 1,5 roku, kdy má být každé mládě hlavně šťastné a zajištěné, no, mělo by). A do včerejška jsem netušila, že jít na záchod se v angličtině řekne i „to see a man about the dog“. Jak jen to přeložit. „Zeptat se někoho, jak/kde se venčí?“

A pak začnu ve volných chvílích (teď je jich přece jen víc pro zhmožděnou ruku kvůli jinému pejskaři, podle mne potomka někoho z hrubiánů z Margoletty) číst další knihy o psech. Ty už jsou určeny dospělým.

Cédric Sapin-Defour - Jeho vůně po dešti, Největší štěstí přichází po čtyřech tlapkách..., Kontrast 2025.

O salašnickém psu Ubacovi. Taky se vám v hlavě rozezněly i po půl století známé tóny z černobílého TV seriálu Bella a Sebastián²? Prý je barevný remake, ale neviděla jsem, nechci.

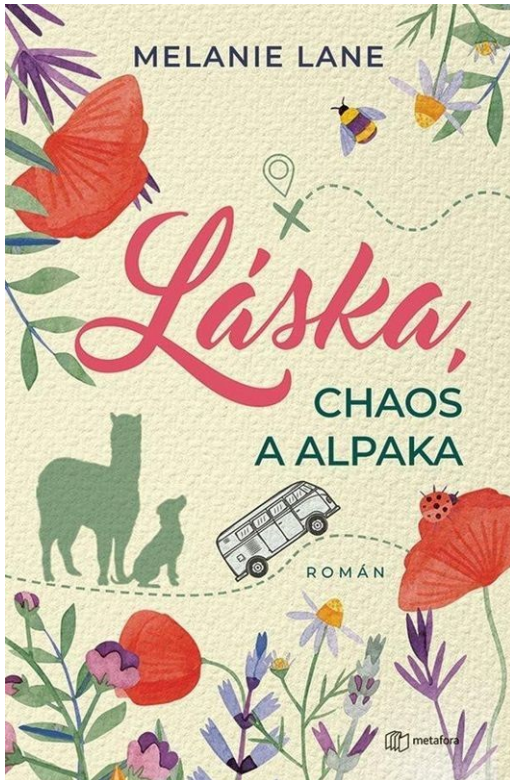

² Filmy či TV seriály často vznikají podle literární předlohy. U Bella a Sebastiáná tomu bylo naopak. Scénáristka a režisérka Cécile Aubry napsala knihy podle scénáře úspěšného TV seriálu

No a tak přidám další zvířata, další kniha bude:

Melanie Lane – Láska, chaos a alpaka. Metafora 2025

(jako kdysi pradávno i tady Slováci vydali dřív, už 2023). Pes Mango a lama Ross a lidský příběh.

Jo a doplním vodu a proso našim Lóráám, máme jich 5. Andulek, klece leta nezavíráme. A Sindibády na mazlení a péči máme u syna. Dvě Sindibádky – Šeď'u a Měď'u.

A Čáryfuku, díky za doplnění fotkami! A protože Toby už ve Zpravodaji na fotkách byl a téma se vrací k opakovaně mopslíkům, sáhni prosím do rodinného archivu. Obálky knih a fotky autorek fajn, ale ty vaše psí kluky v akci prosím taky.

Jo, další slibná kniha je zatím půjčená, chvíli jsem nad malou upoutávkou přemýšlela, jestli

ten název fakt napsat 2x. Ale malá změna -é v -i se nakonec zviditelnila. Tak kdybyste ji četli dřív, napíšete o ní vy? Bude zase z každodenní reality lidí a jejich svěřenců.

Duerden, Nick – Lidé, kteří mají rádi psy, mají rádi lidi, kteří mají rádi psy.

Mikina

Knih o zvířatech vůbec a psech obzvlášť jsou asi stovky. Často si v této souvislosti vzpomínám na TV seriál z roku 1972, Byli jednou dva písari. V jedné epizodě se hlavní hrdinové rozhodnou pořídit si psa. Jako na vše, i na toto rozhodnutí se chtějí připravit studiem literatury. Pan Pécuchet (Miroslav Horníček) nese velký stoh knih a pan Bouvard (Jiří Sovák) se ho ptá: „Tohle všechno je o psech?“, na což pan Pécuchet odpovídá: „Ne, jen o bernardýnech!“

Asi nemá smysl připomínat stále oblíbené knihy Jacka Londona Bílý tesák a Volání divočiny. Z podobného soudku jsou i Vlčák Kazan a Barí, syn Kazanův Jamese Olivera Curwooda, Lvici Elsu a další knihy Joy Adamsonové³. Spousty knih Ernesta Thompsona Setona a dalších autorů. O tom by se asi dala napsat kniha. Takže, abych vyhověl přání Mikiny a doplnil stránku, připojuji pár fotek francouzských buldočků, kteří sice s mopsy moc příbuzní nejsou, ale jistá podobnost tu je.

³ Ne každý asi ví, že se narodila v Opavě

Čfk